

tum — at Bielsen er en nødvendig Deel af vor nuværende Kirkeforfatning; og at, hvad der angaaer denne, kun kan ordnes ved en almindelig Lov; saaledes som Grundlovens § 80 bebuder, saa er det første sandt, at efter den hidtilværende Kirkeforfatning for den lutheriske Kirke er Bielsen en nødvendig Bestanddeel af Kirkeforfatningen; men det er ikke nogen Bestanddeel af den hele Ordning, som nu er bestemt ved Grundloven, at Ægteffabet skal have en saadan speciel kirkelig Character, som det faaer ved Bielsen. Der gives heller ikke nogen almindelig Kirkeforfatning for Danmark, og hvad der saaledes her er sagt om den nuværende Kirkeforfatning, er ligefrem taget af den lutheriske Kirkeforfatning; men hvad der her skulde være sagt, er vistnok det, at hidtil har den borgerlige Ordning af Ægteffabet været knyttet til en Handling af kirkelig Character i en eller anden Kirke, men efter de forskjellige Kirkers Natur af en meget forskjellig Character, og der kan ikke i disse, om man vil 4 Kirkeforfatninger, ligge nogen Hindring for Staten i at sige, at for dem, der ikke henhørende sig til disse Kirker, kan Ægteffabet, tilstrækkelig gyldigt for Staten og for de borgerlige Forhold, stiftes udenfor Kirken. Der er i Betænkningen ligeledes opfattet det Spørgsmaal, om Kirkens Ret var tilstrækkelig respecteret med Hensyn til det Udmønte, den vilde sælde om dem, der unddroge sig den kirkelige Bielse. Ja! jeg troer, at ogsaa i dette Punkt er Kirkens Ret respecteret, ligesaa vel som hidtil; thi Tilladelsen til Undladelsen af den kirkelige Bielse er kun givet dem, der vedkjende sig at staae udenfor Kirken, om hvis Udelukkelse der altsaa ikke kunde være Tale, og dernæst er den vel ogsaa givet dem, der indgaae et Ægteffab med en Person, der bekjender sig til en anden Tro, men Kirken har i sin hidtilværende Forfatning ikke havt nogen Berettigelse — det er muligt, at den faaer det, men den har ikke havt det — til at udelukke den, der indgik et Ægteffab udenfor dens eget Omraade. Den har respecteret saadanne Ægteffaber, og jeg kan ikke troe, at det er en kirkelig Sætning, at Bielsen i visse Tilfælde skulde forrettes af Folkekirkens Præster, og ikke f. Ex. af den katolske Præst. Alt, hvad der

er forandret, er, at tidligere kunde i Folkekirken, men ikke omvendt i de andre Kirker, Præsten fordre et Tilfagn af den, der blev viet, med Hensyn til hans Børns Opdragelse, og det kan maaskee betragtes som en Betingelse, som hidtil Kirken gjorde, for at indvie et saadant Ægteffab, og man vil da maaskee sige, at Kirken nu, uden at have Ret til Udelukkelse, maa opoffre denne Betingelse; men jeg troer ikke, at Kirken befandt sig paa et reent kirkeligt Standpunkt, hvor der kunde blive Tale om Udelukkelse, naar den overhovedet indviede et Ægteffab mellem 2 Personer, der ikke begge hørte til Kirken selv.

Jeg kommer nu til det andet Hovedpunkt, der er indvendt mod Forslaget, og som er fælles for begge Minoritetsvota, at denne Lov, uagtet den vil undgaae at berøre Folkekirken og de her i Landet anerkjendte Troessamsfund, dog berører dem meget stærkt, og navnlig udøver en Tvang mod disse Kirkers Præster, og navnlig da ogsaa mod Folkekirkens Præster. Jeg kan med Hensyn til dette Punkt i det Væsentlige henholde mig til, hvad der er blevet udtalt af den ærede 5te Landstingsmand for 2den Kreds (Borgen), ligesom det ikke kan undgaaes, at jeg af og til maa komme til at gjentage Udskilligt af hvad han yttrede, da vi staae paa det samme Standpunkt med Hensyn til den foreliggende Lovs Indhold; om vi vilde følge hinanden, naar Loven skulde føres videre ind paa andre Gjenstande, veed jeg ikke, og det vedkommer ikke denne Sag. Men hvad angaaer denne Tvang, saa skal den være begrundet dert, at der i Udkastets § 8 siges, at naar to Medlemmer af forskjellige anerkjendte Troessamsfund ville have en kirkelig Bielse, saa kunne de henvende sig til Brudens eller Brudgommens Præst, hvilken de ville, som skal kunne forrette Bielsen. Nu fortolker man her dette „kunne“ som „skulle“, og maaskee vil man for at bekræfte, at denne Fortolkning er sand, endog beraabe sig paa, hvad jeg selv i Folkethinget har yttret med Hensyn til det i den tidligere Anordning brugte Udtryk, om hvem Bielsen tilkom. Jeg har sagt, at efter den hidtil gjældende bestaaende Lovgivning maatte jeg antage den Præst, hvem Bielsen tilfalder, for forpligtet til at forrette Bielsen, forsaavidt Præsterne